

Η Πανήγυρη του Οσίου Γερασίμου του Νέου στο Λεοντάρι Μεγαλοπόλεως

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και τη συμμετοχή πλήθους πιστών εορτάσθηκε κατά το διήμερο 14 και 15 Σεπτεμβρίου 2026, στη γενέτειρά του, το Λεοντάρι Μεγαλοπόλεως, η μνήμη του Οσίου Γερασίμου του Νέου και Θαυματουργού, ο οποίος ασκήτευσε στην Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος Σουρβιάς, πλησίον του χωρίου Μακρινίτσα της Μαγνησίας, την οποία έκτισε εκ βάθρων ο Όσιος Διονύσιος ο εν Ολύμπω και της οποίας ο Όσιος Γεράσιμος θεωρείται ο δεύτερος κτήτορας.

Την παραμονή της εορτής μεταφέρθηκαν η ιερά Εικόνα και τεμάχιο ιερού Λειψάνου

του Οσίου Γερασίμου από τον Ενοριακό Ναό του Λεονταρίου στον ομώνυμο Ναό του Οσίου, με τη συνοδεία της Φιλαρμονικής του Δήμου και των ευσεβών κατοίκων του Λεονταρίου.

Στη συνέχεια, τελέσθηκε ο Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός,

χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου **Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Νικηφόρου**, με τη συμμετοχή κληρικών της Επαρχίας Μεγαλοπόλεως, και παρισταμένων των κ. Κων/νου Βλάση, Υφυπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, κ. Ευαγγέλου Γιαννακούρα, Βουλευτού Αρκαδίας, κ. Κων/νου Μιχόπουλου, Δημάρχου Μεγαλοπόλεως, κ. Αθανασίου Χριστογιαννόπουλου, τέως Δημάρχου Μεγαλοπόλεως, κ. Βασιλείου Χίνη, Προέδρου του Δημοτικού Συμβουλίου, Αντιδημάρχων, Δημοτικών Συμβούλων και του φιλοχρίστου λαού.

Ο Σεβασμιώτατος, κηρύττοντας τον θείο λόγο, έλαβε αφορμή από το στιχηρό «Άπαν άχθοφόρημα βιωτικῶν άπορρίψας...» και συνέδεσε τη ζωή του Οσίου Γερασίμου με τη μεγάλη Δεσποτική εορτή της Παγκοσμίου Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού. Τόνισε ότι ο Όσιος διέκρινε τα αναγκαία βάρη της ευθύνης και της αγάπης από τα περιττά φορτία του εγωισμού, της απληστίας, του φθόνου και της μνησικακίας. Αποδεσμεύθηκε από την προσκόλληση στον ασταθή πλούτο και στις πρόσκαιρες απολαύσεις, σήκωσε τον χρηστό ζυγό του Χριστού και ακολούθησε τη σταυρική οδό της αυταπαρνήσεως και της προσφοράς.

Επισήμανε ακόμη ότι η αποταγή του Οσίου δεν υπήρξε φυγή από τον κόσμο και τις

ευθύνες του. Αντιθέτως, επειδή ελευθέρωσε την καρδιά του από τα περιττά βάρη, μπόρεσε να σηκώσει τα βάρη των άλλων, να κηρύξει τον λόγο του Θεού, να εξομολογήσει, να παρηγορήσει και να στηρίξει τις κουρασμένες ψυχές. Ο Τίμιος Σταυρός, υπογράμμισε, δεν είναι σύμβολο άκαρπης θλίψεως, αλλά σημείο της θυσιαστικής αγάπης και της ζωής που νικά τον θάνατο.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας τελέσθηκαν ο Όρθρος και η πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, προεξάρχοντας του Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου κ. Νικηφόρου, πλασιουμένου από τους Αρχιμ. Ιωσήφ Αγγελίδη, Γενικό Αρχιερατικό Επίτροπο, Αρχιμ. Ελπιδοφόρο Μπεναρδή, Εφημέριο της Ενορίας Λεονταρίου και Ηγούμενο της Ι. Μονής Κοιμήσεως Θεοτόκου Κολοκοτρώνη, Αρχιμ. Νικηφόρο Λύκο, Εφημέριο Τριλόφου Μεγαλοπόλεως, τους Ιεροδιακόνους Δημήτριο Πολυχρονόπουλο και Γεώργιο Ηλιόπουλο και με τη συμμετοχή πυκνού εκκλησιάσματος.

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος ανέπτυξε το Κάθισμα του Όρθρου «Τὴν

ματαιότητα κόσμου ἐμίσησας, καὶ τὰ οὐράνια κάλλη ἐπόθησας...». Διευκρίνισε ότι ο Όσιος δεν μίσησε τον κόσμο ως δημιούργημα του Θεού, αλλά τη ματαιότητα και την πλάνη της προσκολλησέως στα φθαρτά. Η δημιουργία, η οικογένεια, η εργασία και οι ανθρώπινες σχέσεις αποτελούν δώρα του Θεού· ματαιότητα είναι να ζητεί ο άνθρωπος από τα πρόσκαιρα εκείνο, που μόνο ο Θεός μπορεί να του προσφέρει.

Ο Όσιος Γεράσιμος πόθησε τα «ουράνια κάλλη», δηλαδή την άφθαρτη ομορφιά της καθαρής καρδιάς, της ταπεινώσεως, της ειρήνης, της συγχωρήσεως και της αγάπης του Χριστού. Με γενναιότητα αγωνίσθηκε κατά των παθών, όχι πολεμώντας το σώμα, το οποίο αποτελεί ναό του Αγίου Πνεύματος, αλλά θεραπεύοντας τις ανθρώπινες επιθυμίες και επαναφέροντάς τες στον θεόδοτο προορισμό τους.

Ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι η άσκηση δεν αποτελεί αποκλειστικό έργο των Μοναχών. Κάθε χριστιανός καλείται να ασκείται στην εγκράτεια, στη φύλαξη του λόγου, στην αποφυγή της κατακρίσεως, στη συγχώρηση και στην έμπρακτη αγάπη. Αναφέρθηκε επίσης στη θεραπευτική χάρη του Οσίου, τονίζοντας ότι η θεραπεία στην Εκκλησία αφορά ολόκληρο τον άνθρωπο, το σώμα και την ψυχή.

Ολοκληρώνοντας, κάλεσε τους πιστούς να μην περιορίσουν την τιμή προς τον

Όσιο στη λαμπρότητα της πανηγύρεως, αλλά να ακολουθήσουν το παράδειγμά του. Ιδιαίτερα υπογράμμισε ότι το Λεοντάρι, ως γενέτειρα του Οσίου, καλείται να διατηρεί ζωντανή την πνευματική παρακαταθήκη του και να αναδεικνύει ανθρώπους πίστεως, ήθους και πνευματικής αρχοντιάς.

Προ της απολύσεως, ο Σεβασμιώτατος ευχαρίστησε τον Εφημέριο της Ενορίας π. Ελπιδοφόρο και το περί αυτόν Εκκλησιαστικό Συμβούλιο, όσους συνέβαλλαν στην επιτυχή διοργάνωση της πανηγύρεως, καθώς και όλους τους ευσεβείς χριστιανούς για τη συμμετοχή τους.

Οι λατρευτικές εκδηλώσεις ολοκληρώθηκαν με την ευχή ο Όσιος Γεράσιμος να σκέπει τη γενέτειρά του, να ενισχύει τις οικογένειες και τους νέους και να πρεσβεύει για τη θεραπεία των ασθενειών των ψυχών και των σωμάτων όλων, όσοι προστρέχουν με πίστη στη χάρη του.

